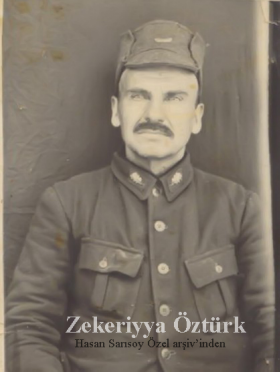

Zekeriya Öztürk

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Pazartesi, 26 Ocak 2015 14:18 - Son Güncelleme Pazartesi, 26 Ocak 2015 14:34

Zekeriya ÖZTÜRK, Ayancık Armutluyazı Köyünden. Babası Mehmet (Tüçe Limaf), annesi Entsüvaph, (Serkomser Çerkez Hasan Bey'in kız kardeşi).

Tüçe Zekeriya Efendi Orman Muhafaza Memuruydu. Atıyla gezerdi. Çatalzeytin'e kadar giderdi. Armutluyazı köyünde oturmasına rağmen yakın çevrede hatırı sayılır bir hocaefendi olarak tanınmıştır. Okumak isteyenlere büyük küçük demeden Kur'an-ı Kerim okumasını öğretmiştir. Tılsıma ve cinlere maruz kalmış kişilere dualar okuyarak, bedenen hastalanmış kimselere de bir takım bitkilerden ilaçlar yaparak faydalı olduğu yaşlılar tarafından anlatılmıştı.

***

Torunlarından Selvet (Calay)ın oğlu Hasan Sarısoy anlatıyor:

“Rahmetli Ninem (Nebiye Öztürk) vefat ettiğinde ilahiyat 2. sınıfa yeni geçmiştim, daha çok gençlik akademik bir kafaya o günlerde sahip değildik. Rahmetli ninemin sormadan anlattığı kadarıyla bildiklerim var tabi, ama şimdi olsa didik didik eder sorardık. Büyük dedemden kalan resimde bir tanedir. Ninem öyle demişti. O da foto olarak bende. Ayrıca el yazma bir kitap (Kur'an tüm aşırıları) dua kitapları ve cumhuriyetin ilk yıllarında basılmış Osmanlıca Hukuk kitapları (medeni hukuk, harf devriminden bir yıl önce basılmış) çoğu kitaplarının da (bir sandık dolusu) kıymeti bilinmediğinden isteyene verilmiş, dağıtılmış. Dedemin amcası İstanbul'da komsermiş. O'nun yanında medresede okumuş. Daha sonra köye gelmiş ve Kastamonu'dan Sinop'a kadar ormanların tek sorumlusu imiş. Ata biner ormanları gezermiş. Zaman zaman

eşkiya ile çatıştığı olurmuş. Ninemin anlattığına göre bir keresinde kendisini kurşun yağmuruna tutmuşlar kollarından yara almış. Vücuduna isabet olmuyormuş. Daha doğrusu kolları vücut silüetinin dışına çıktığından isabet aldığı vücutunun korunduğunu özel olarak kendisi için üzerinde kendi yaptığı duanın bulunduğunu söylerdi.

Rahmetli ninemin palavra ile işi olmadığını herkes bilir. O yüzden bir anısını yazıyorum: Bir gün İlyas çavuş Kadir dayının babası nineme kızmış ve evde dedemin karşısında sobanın içine doğru uzatmış soba çok iyi yanarken bunu yaptı diyor. Dedenin yüzüne baktım orada öyle oturup bize bakıyor tepki vermiyordu diyor. O yüzden beni niçin korumadın sessiz kaldın dedim ve kızmıştım dedi. O da "ellerin yandı mı peki" dedi. Sonra hakikaten ellerimin yanmadığı aklıma geldi ve bu yüzden kızmak şöyle dursun utanmıştım demişti. Tabi bunlar yayınlanabilir şeyler değil ancak ninemin zaman zaman bana anlattığı anekdotlardandır. Bu konularda ben dahil ciddi araştırma yapmamız ve bazı anekdotları toparlamamız lazım. Hayrettin dayımda da bu tür bazı anekdotlar var. Bildiğim kadarıyla. “

Hasan Sarısoy 14.01.2007

***

“Sonradan sonraya aklıma geldikçe yazayım dedim. Nebiye ninemin halası (Zekeriya Efendi'nin karısı) ölünce ninemle evleniyor. Ninemin köyü Büyükdüz, şimdiki sağlık ocağının bulunduğu iki yol arası ve üstü orman ninemlerin o zamanlar. Ninem: "Genç kızken hastalandım doktor yok. İyice zayıfladım. Bu veremdir dediler. Beni büyücüye bile götürdüler ve köpek eti yerse iyileşecek vs. dediler. Sonra (o zamanlar halasının kocası) Armutluyazı'ya Zekeriya Efendi'nin yanına götürdüler. Bana baktı, inceledi ve her sabah aç karnına bal ceviz karışımı yiyeceksin (bir fincan). Üç ay içinde içimdeki tüm solucanlar dökülüp turp gibi olduğumu gördüm" dedi. Daha sonra ninemle evlenmiş. Ninem bana bunu bir kaç kez anlatmıştı her cümlesini hatırlıyorum. Dedem bir hastayı omuzdan parmak ucuna kadar her iki kolunu da ölçer eğer eşit iseler geleneksel tıbbi müdahale yaparmış, eşit değilse duaya müracaat edermiş. Çünkü metafizik bir durum olarak değerlendirilmiş. Bu arada Nebiye (Öztürk) ninemin kabri ise köyü olan Büyükdüz'de meşhur çeşmenin arkasındaki mezarlıkta. Ninem Ayancık'ta vefat ederken ben İstanbul'da fakültede okuyordum. O gün hiç haberim olmadığı halde içim yandı yandı, sebebini çözemedim. Çünkü notlarım iyi, cebimde param vardı. Hiç bir üzülecek sebebim yoktu. Ev arkadaşım beni teskin etti seni hiç böyle görmedim sebebini dahi bilmediğin bir şeye üzülyyorsun dedi. İkindide başlayan sıkıntı yatsı vakti geçti. Ertesi gün Hayrettin dayımın çektiği telgrafı aldım. Ninem ikindi vakti vefat etmiş. Ben hayatımda böyle bir şey hâlâ yaşamadım ve ninemin vefatına üzüldüğüm kadar hiç bir acıya üzüldüğümü de hatırlamıyorum. Ninemin yanında büyüdüm. Her sabah namazından sonra Kur'an okurdu, hiç yatmazdı. Yıl boyu hatim

Zekeriya Öztürk

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Pazartesi, 26 Ocak 2015 14:18 - Son Güncelleme Pazartesi, 26 Ocak 2015 14:34

---

indirirdi. Dedemin Ninem üzerinde derin etki bırakmış olabileceğini düşünüyorum. Büyükdüz'de Kevser teyzem (Fahrettin'in annesi) Zekeriya dedemizin yanında hafızlık yapmış. Teyzem hafızdır. Onun da anlattıkları var ama ondan dinlemek daha iyi. Zekeriya Efendi ile ilgili araştırma için tren kaçmış değil ama kaçmak üzere, çünkü onun sağlığında onunla görüşmüş olanlar şimdilerde iyice yaşlandılar, ama hala sağ olanlar var.

Başka anekdotlar hatırladıkça yazarım, bir araya gelirse te deşeledikçe hatırlar anlatırım.”

Hasan Sarısoy 15.01.2007

***

“Annem anlatıyordu. Bramhan ninesi, üç tane evladı Çanakkale'de şehit düştüğü için çok ağlarmış. Hastalanmış. Zekeriya Efendi, ağlaya ağlaya senin midende kan toplanmış, demiş. Otuz tane sülük vurmasını söylemiş. Denileni yapmışlar, sülüklere kan aldirmişlar, iyileşmiş...”

- Se-Si-Öz -

***

“Armutluyazı'da ilkokul tatillerinde Fayık Özcan'ın babası İbrahim Efendiden Kur'an okuduk. Zekeriya Efendi bir yere gittiydi galiba, o dönem yoktu. İbrahim Efendide ders görürken atın üzerinde bir başöğretmen geldi. Çocukların Kur'an dersi aldığını gördüler.. Jandarma hocaefendiyi aldı götürdü Ayancık'a. Bir daha okuma imkanımız olmadı tabi. Boşluğa geldi ve biz de sonra Manisa Soma'ya çalışmaya gittik. Daha sonra Zekeriya Efendi Kur'an dersi vermeye başladı. Zekeriya Efendi uyanık bir adamdı. Okumaya gelenlere evinde ders verirdi. Evinin önünde büyük bir ağaç vardı. Çocuklardan birini nöbetçi diktirirdi orada. Yabancı birisi gelen olursa ıslık çalardı çocuk. Evdekiler hemen Kur'an cüzlerini tahta sofanın altına, bir kapağı kaldırıp saklardı. Çocuklara da şarkı söyleyip oyun oynatırdı o zaman. Öyle öyle çok kişi okudu. Ömerdüz, Büyükdüz'den gelip yatılı olarak kalıp okurlardı.”

Salim Acar 02.05.2008

***

“Zekeriya Efendi benim babamın babası.

Onun yapmadığı iş kalmadı. Polislik de yaptı burda. Ormancılık da yaptı. Kastamonu'nun orda bir yerde dağdan geçerken, önüne eşkıyalar çıkmış. Dur demişler buna, tüfeklerini doğrultup. Bunda da silah var, tabanca var. Bu onlara onlar buna derken, koluna tutmuş onların kurşunu..

Bu sefer tüfek düşünce tabancayı alıyor. Tabancayı aldıktan sonra onların da fişeği bitiyor ve kaçıyorlar. Bak gelen kurşun buna inan yani, taşa çarpıp çıvmış gibi, böyle geliyor, böyle gidiyor. Üzerinde elbise denen birşey kalmamış hiç. Delik deşik olmuş, parçalanmış. Kendisine birşey olmamış. Üzerinde ne vardı biliyormusun, hamayle vardı.

Kendisi de yazardı. Bize bile askere giderken yazıverdi. Remzi amcama yazıverdi. O zaman bit çoğudu biliyormusun. Bit muaynesi yaparlardı. Bu ne bu. Hamayle. Ha, bit yuvası.. Yırtıp atarlardı. Yaa...

Ondan sonra Zindan'a geldi Kastamonu'dan. Zindan'da ormancıydı.

Verem hastasını iyi ederdi. Ya, buna kimse inanmaz işte. İlaç yapardı. Elma, armut, portakal, mandalin, hep de kilosunu eşit olacak. Bunları iyice doğrardı. Şeker de eklenecek. Feth'lerin Hatçe vardı. Onu işte iyi etti o. Onun suyunu içirdi iyi etti.

Hastalık için gelenlere, sen doktora gittin mi, derdi. Gittim. Fayda görmedin mi. Haa, hoca işi derdi... Kitaba bakardı. Aynı böyle hesap yapar gibi, yıldızını toplardı. Senin hastalığın neyse söylerdi sana...

Boyabat'a gelin giden birisinin kızı dışarlık olmuş. Zekeriya Efendi'ye bir kışın götürdüler bunu. Doktora gittin mi diye sormuş.. Gittim. Ankara'ya gittim, filan fayda yok. Tamam.. Hemen kitabı çıkardı, yıldızını topladı. Sen dedi. Okulun arkasına kül dökmüşsün dedi. Bak, vallahi böyle bak... Bir de üzerine basmışsın. Ordan dışarlık oldun dedi.. Sonra elleri de böyle titriyordu... Bunun için yedi tane tavşan kafası yiyeceksin dedi. Bak.. Üç tane ben vurdum tavşan.. Kar çok ya.. Çok giderdim ben.. Onu yedi. O saat hafifledi.. Yediye tamam etti. İyi oldu, gitti...

Yazın bi teke, tiftik keçisi, tiftik yoğurdu, yağ, bal getirdi geldi... Dedem, para almazdı pek.. Din parayla satılmaz derdi... Onun bi sahan da kitabı vardı....”

- Tuçe Recep Öztürk -

***

“Ormancılığını biliyorum onun.. Emin'ayla beraber giderlerdi böyle.. Onbeş günde bir kere köye gelirdi.

Doktordu o... Büyük doktordu hemde...

Belavcuktan bi kız geldi. Hasta. Onu iyi etti. Borcumuz ne dediler. Borcun yok dedi. Gidiyor anladın mı. Evlenirken bir koç getiriyorlar. bir koç ikram ediyorlar, ona sevindi yani.. Böyle tavuk horaz kuzu falan bulursa geri çevirmezdi yani. Para falan teklif etmeye almıyordu.

Bir zaman, evin altında bir imeci var. Rahmetli dedemin, keyifli zamanıymış. Pencerenin önünde de bir kiraz vardı. Kirazda da Rahmetli Hatice var, kiraz topluyordu. Onun orda olduğunun farkına varmıyor.. Tabanca atıyor.. Orda vuruyor onu bilmeden. Hemen anladın mı öğrenince onu ordan indiriyorlar. Tedavi ediyor onu. Hiç bi yere eletmeden. Öyle tedavi yapardı

Tavacada Hamide teyze vardı. Misafirlğe geliyor. Evin altında biraz mısır filan kazıyor. Derken, hastalanıyor. Sancıdan ölüyor neredeyse.. Hemen anladın mı, ne yapıp yapıyor sancıyı

Zekeriya Öztürk

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Pazartesi, 26 Ocak 2015 14:18 - Son Güncelleme Pazartesi, 26 Ocak 2015 14:34

---

dindiriyor... Öyle doktorluğu çoktu. Refiye halam da sancılanıyor öyle. Çağırıyorlar anladın mı. Gidiyor onu da iyi ediyor.....”

- Tuçe Seyfettin Öztürk -

***

Armutluyazı mezarlığındaki mezar taşında 1958 yılında vefat ettiği yazıyor.